

Klusem

Helena Vondráčková

Házel hlavou
plavou,
hořel hřívou.
Sotva´s uhnul kopytům,
prolít loukou jak jíl.
A houslistů
se stranil s hrůzou.
Mandel žíní
byl bez smyčců ráj.
Klidně se pás.

Klusem!
(klusem!)
Hnal se tenkrát.
Klusem!
(klusem!)
Bral to letem.
Stromům se stačil vyhnout.
Letěl!
(letěl!)
Sotva kdo nás
zdrží!
(zdrží!)
Strach mi brání spadnout,
vždyť sedí za mnou.

Byl to blázen,
stále se jen řehtal.
Rychlost on měl v krvi,
jasně, v běhu snad musel spát.
A voněl
a voněl
tak, jak má kus dálky vonět.
S loukou svou
chtěl by tu zůstat.

Byl to blázen,
stále se jen řehtal.
Rychlost on měl v krvi,
jasně, v běhu snad musel spát.
A voněl
a voněl
tak, jak má kus dálky vonět.
S loukou svou
chtěl by tu zůstat.

Klusem!
(klusem!)
Hnal nás tenkrát.
Klusem!
(klusem!)
Jeden s čapkou,
jen bičik mu vzduchem svištěl.
Sedlem
(sedlem)
točil, křičel:
Spadneš!

(spadneš!)
Nevěděl, že týdny už na něm jezdím.

Mávla jsem mu
schválně rukou,
zblednul.
Poznal mě, že jsem to já,
kdo ohradu přelézá.
To za ním,
vždyť voněl
tak, jak má kůň dálkou vonět,
loukou svou.
Chtěl by tu zůstat.
Klusem!